

ארו-מונדור

אלטאי (דרום סיביר)

בעמקי אלטאי חי גיבור מפורסם ארו-מונדור. לבו לא ידע פחד, הגוף שלו לא הכיר עייפות. הגיבור התאהב בנערה יפהפה צ'אצ'ק.

"הבה נחיה ביורטה אחת" אמר לה "יחד נדליק מדורה שלנו.."

הנערה ענתה בחיוך בהיר "מסכימה." אך מה יגיד אבא? האם ייתן אותה לארו-מונדור לאישה? נסע הבחור לאבא של צ'אצ'ק. כיבד אותו בערק, סיפר דברים יפים. אבל הזקן לא שותה ערק, את בתו היחידה לא רוצה לשחרר מהיורטה שלו. אך ארו-מונדור לא עוזב, מתעקש ומבקש שידוך עם צ'אצ'ק.

שלושה ימים ישב ביורטה, שכנע את הזקן. ביום הרביעי אמר הזקן:

"טוב, אם תביא לי שני החטים של המפלצת קארא-קול, צ'אצ'ק תהיה שלך. אני זקוק לשני חטים כאלה כדי לתמוך את היורטה הישנה שלי. שבעים גיבורים חיזרו אחרי צ'אצ'ק, אף אחד מהם לא מילא את בקשתי. אולי תביא את הניבים."

הגיבור ארו-מונדור לא הכיר מילה "לא", תמיד השיג את המטרה שלו.

"טוב" אמר "אביא את החטים."

הוא לבש שריון פלדה, לקח בידו קשת מלחמה עשויה מקרנות העז ההררי טו-טקה, מילא את נדן הלבנה שלו בחצים חדים, ונסע.

בגיא עמוק עבר הגיבור, בגיא שעורב לא יכול לעבור במעוף. מעל שרשרת הרים עבר שעיט

לעוף מעליהם לא יכול. העצים נפנפו לו
בענפיהם, הציפורים שרו לו שירים עליזים, כולם
איחלו לו הצלחה. סנאי זרק לו אצטרובל ארז
גדול.

"תלעס" אמר לו "אגוזים מוסיפים כוח."
דוב הראה לו שבילי היער הנוחים.
"כאן תעבור בקלות. תמצא את קארא-קול ישן."
יותר ויותר רחוק רכב הגיבור, בזהירות הסתכל
סביבו.

פתאום סוסו עצר ובלחש אמר לו:
"הביט לפניך!"

הסתכל ארו-מונדור - לפניו קארא-קול ישן. ראשו
של המפלץ כמו תל גדול. הגוף מתגלגל ובטבעת
ממלא את כל הגיא, ריסים שלו כמו יער סמך.
נוחר קארא-קול. הנחירה שלו חזקה מרעם
בסערה, חזקה מרעש מפולת סלעים מהר.

מהנחירה רועדת האדמה, מים עולים מעל גדות
הנהרות.
לחש סוסו של הגיבור:
"חץ לא יוכל לחדור ולפגוע במפלץ. קח אבן וזרוק
אותה בין העיניים שלו."
ארו-מונדור שבר סלע גדול מדופן ההר והרים
אותו מעל ראשו.
"הי, הי!" קרא בקול.
קארא-קול התעורר ופיהק בהנאה.
הגיבור ראה - על לסת אחת של המפלץ מונחות
עצמות של שבעים גיבורים, על לסת שנייה -
עצמות של שבעים סוסי הגיבורים.
פתח קארא-קול עין אחת וקרא:
"מי מעז להעיר אותי?"
והעין שלו ענקית, דומה לאגם ושחורה כמו זפת.
"הי, הי!" קרא הגיבור בקול רם עוד עותר.

קארא-קול פתח עין שנייה, אך לא הספיק להביט
על ארו-מונדור כשהסלע פגע בו ונתקע עמוק
מעל אפו.

שתי העיניים של המפלצת התפוצצו, זרמו
מראשו בנהרות שחורים. לבו נקרע לחתיכות. פגו
חייו של קארא-קול.

הגיבור שבר את החטים שלו, שם אותם על הסוס
וחזר לעמק הביתי שלו. מעליו עפו ציפורים
וצפצפו בשמחה, אחריו הלכו חיות, הללו את
המנצח. העשבים השתטחו לפני רגליו. עצים
גבוהים השתחוו לו עד האדמה. כולם שמחו.
אבא הזקן הניף את ידיו כשראה את המנצח:
"קח את צ'אצ'ק לאישה, קח אותה."

ארו-מונדור הוריד קליפות מארזים ובנה יורטה
חדשה. יחד עם צ'אצ'ק הבעירו מדורה. בישלו
הרבה בשר, הכינו הרבה ערק. הזמינו את כל

השכנים. את הכוס הראשונה העמידה צ'אצ'ק על
הארץ לפני אבא שלה.

הזקן שתה את הערק וביקש סליחה מהחתן שלו
על כך ששלח אותו למוות בטוח.

הנגנים הכו במיתרים ושרו למנצח שירי תהילה.
והגיבור ארו-מונדור אמר:

"לא אני ניצחתי את המפלץ. האומץ ניצח אותו.
והאומץ למדתי מהעם."

בחורים צעירים התחילו במשחקים, המבוגרים
התחרו בירי מקשת. שש שנים שרו הנשים שירי
תהילה. תשע שנים נמשכה החתונה.

ארו-מונדור וצ'אצ'ק חיו באושר, חינכו את ילדיהם
להיות אמיצים, ישרים וחרוצים.